

Oameni de zăpadă

Ioan Grigoraș & Liliana Trif

- Stau semafoarele desculțe-n frig,
Ninge răzleț la câte-un colț de stradă,
Iar traficul, doar într-un singur sens,
Îl dirijează oameni de zăpadă.

Sub felinar dansează-un fulg pribeag,
Din difuzor se-aude o colindă,
Înham tăcut la sanie-un elan
Și mă privesc pe gheață ca-n oglindă.

Pornesc la drum, e lung pâ'n' la Sibiu,
Dar de Crăciun vom fi în Piața mică,
Eu și elanul, oameni de zăpadă,
Să-ți colindăm cu flori de levănțică.

- Poteci înzăpezite sub nămeți,
Doar vântul se încumetă să spună
Povești de dor nebunilor drumeți
Ce-și spânzură fularele de lună

Și-aleargă pe stradelele din burg
Legăți la ochi, cu mâinile la spate,
Asemeni lor și eu într-un amurg
O să te-aștept la poarta din cetate.

Nu, n-o să mă cunoști de-atâta alb,
Dar voi lăsa o lacrimă să cadă
Pe tâmpla ta și-atunci o să-nțelegi -
Sunt singura femeie de zăpadă.

Ioan Grigoraș & Liliana Trif